

ВРВОВИТЕ НА
БОГ-ЖИВОТОТ:
САМАДИ И СИДИ

Шри Чинмој

Наслов на оригиналот:
“The Summits of God-Life: Samadhi and Siddhi”
by Sri Chinmoy
Copyright © 1994 by Sri Chinmoy

Сите права за ова издание се заштитени. Забрането е копирање, умножување и објавување на делови или на целото издание во печатени и електронски медиуми или за друг вид јавна употреба или изведба без согласност на издавачот.

Издавач: Шри Чинмој Центар – Скопје
Наслов: „Врвовите на Бог-Животот:
самади и сиди“
Автор: Шри Чинмој

CIP - Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент
Охридски“, Скопје

239.6-587

ЧИНМОЈ, Шри
Врвовите на Бог-животот : самади и сиди / Шри Чинмој ; -
Скопје : Шри Чинмој центар, 2019. - 172, [5] стр. : слика на
авторот ; 21 см

Превод на делото: The Summits of God-Life: Samadhi and
Siddhi / by Sri Chinmoy. - За авторот: стр. [175-177]

ISBN 978-608-4894-17-9

а) Мистицизам - Шри Чинмој (1931-2007)
COBISS.MK-ID 111593482

СОДРЖИНА

Поглавје 1 – Просветлување и свест	7
Поглавје 2 – Богореализација, ослободување и нирвана	27
Поглавје 3 – Ацилакот до Богореализација	48
Поглавје 4 – Искуство и реализација	73
Поглавје 5 – Самади и сиди	87
Поглавје 6 – Сахаџа самади	104
Поглавје 7 – Богореализираниот Учител - Гласник од Отадето	121
Поглавје 8 – Откровение и манифестација	144
Поглавје 9 – Јогин и Аватар	160

ПРЕДГОВОР

Оваа книга претставува еден од неколкуте вистински описи на внатрешниот универзум – универзумот отаде просторот и времето, отаде сите ментални формулации. Ова не е филозофска или теоретска книга, туку жив и детален опис на духовната Реалност од страна на еден Јогин чиј дом е таму. Како Богореализиран духовен Учител што станал едно со највисоката Вистина, Шри Чинмој може да одговори на многу специфични прашања на теми како ослободување и просветлување, самади, нирвана, блаженство и различни нивоа на свест.

Според традиционалните описи, некој би очекувал да најде просветлен Јогин во некоја пештера на Хималаите, изгубен во транс. Но Шри Чинмој е еден од оние ретки духовни Учители што трагаат за да ја понудат својата светлина не само внатрешно, преку медитација, туку исто така и надворешно, преку говорниот и пишаниот збор. Текстот во оваа книга е извадок од предавања на Шри Чинмој на универзитети и одговори на прашања од духовни трагачи во различни прилики. Текстот е прошаран со некои негови поеми кои опишуваат негови лични искуства во тие повисоки состојби на свест.

ПОГЛАВЈЕ 1

ПРОСВЕТЛУВАЊЕ И СВЕСТ

*Никаква мисла, никаква желба,
само мирен ум
станав.*

*Медитирам на светлината.
Не го гледам лажниот и бесплоден сон.
Во мене нема море на немир
и за мене нема измачување од смртта.
Има само една бескрајна светлина
спокојна,
чиста, бесконечна и бесмртна.*

Во овој свет вреди да се има само едно нешто, а тоа е просветлување. Просветлувањето не е нешто многу далечно. Тоа е многу блиску;

тоа е внатре во нас. Во секој момент свесно можеме да растеме во просветлување преку нашиот внатрешен напредок. Внатрешен напредок се прави со постојано жртвување. Жртвување на што? Жртвување на погрешните мисли и погрешното разбирање на Вистината. Жртвувањето и одрекувањето одат заедно. Од што ќе се одречеме? Физичкото тело, семејството, пријателите, роднините, нашата земја, светот? Не! Треба да се одречеме од нашето сопствено незнаење, нашите сопствени лажни идеи за Бог и Вистината. Исто така, резултатот од секое дело треба да го жртвуваме на Бог. Божествената визија нема повеќе да остане далечен плач кога ќе го понудиме резултатот од нашите дела на нашиот Внатрешен Пилот.

За да имаме просветлување, мораме да имаме искреност и понизност. За жал, во овој свет искреноста е одамна мртва, а понизноста сè уште не е родена. Ајде да се обидеме да ја оживееме нашата искреност и ајде да се обидеме со силата на нашето тежнение да го забрзаме раѓањето на нашата понизност.

Просветлувањето вели дека не постои такво нешто како ропство и слобода. Тоа што всушност постои е свест – свест на различни

нивоа, свест што ужива во самата себе во нејзините разни манифестации. Во полето на манифестација, свеста има различни нивоа. Највисоко просветлување е Богореализација. Тоа просветлување мора да се случи не само во душата, туку исто така и во срцето, умот, виталот и телото. Богореализацијата е свесно, целосно и совршено единство со Бог.

Ние сакаме да го сакаме светот; светот сака да нè сака нас. Ние сакаме да го исполниме светот; светот сака да нè исполни нас. Но помеѓу нас и светот не постои врска што нè поврзува. Чувствуваме дека нашето постоење и постоењето на светот се две сосема различни нешта. Мислиме дека светот е нешто одвоено од нас. Но тука правиме страшна грешка. Која е правилната врска помеѓу нас и светот што нè поврзува? Бог. Ако прво се доближиме до Бог и го видиме Бог во светот, тогаш без оглед колку милиони грешки правиме, светот не само што ќе ужива во нашите грешки, туку исто така и душевно ќе нè сака. Слично, кога ги гледаме маните, слабостите и несовершеностите на светот, ќе можеме да му простиме на светот и потоа да го инспирираме, енергизираме и просветлиме светот, само затоа што го чувствуваме Божјото

присуство таму.

Ако не го гледаме Бог во сите наши активности, во нашиот секојдневен живот наголемо ќе се појави фрустрација. Без оглед на тоа колку искрено се обидуваме да го задоволиме светот, без оглед на тоа колку искрено се обидува светот да нè задоволи нас, помеѓу нашето разбирање и разбирањето на светот ќе се најде фрустрација. Извор на фрустрација е незнаењето. Незнаењето е мајка на катастрофална фрустрација, фрустрација што нè оштетува, фрустрација што нè задушува. Ако одиме подлабоко во незнаење, ќе видиме дека сè е игра на несвесното. Фрустрацијата може да биде целосно отстранета од нашите животи само кога ќе влеземе во Изворот на целото постоење. Кога ќе влеземе во Изворот на нашето сопствено постоење и постоењето на светот, тогаш се приближуваме до Реалноста. Таа Реалност е нашето постојано Блаженство, а Блаженството е Здивот на Бог.

Овој свет не е ниту мој, ниту твој, ниту ничиј. Никогаш! Му припаѓа на Бог и само на Бог. Затоа треба да бидеме навистина мудри. Прво треба да отидеме до Сопственикот, а не до сопственоста. Сопственоста е беспомошна; ништо не може да направи сама. Сопственикот

е тој што може да прави што сака со Неговата сопственост. Значи прво треба да станеме едно со Бог и тогаш автоматски ќе станеме едно со Неговите поседи. Кога стануваме едно со Бог и Неговите поседи, сигурно и непогрешливо можеме да почувствуваме дека светот е наш и дека ние сме на светот.

Незнаењето и просветлувањето се како ноќ и ден. Прво треба да влеземе во просветлувањето, а потоа да го донесеме просветлувањето во незнаење-ноќта. Ако се обидеме обратно, да го просветлиме незнаењето, тогаш преобразбата на незнаењето ќе биде тешка, бавна и несигурна. Да се влезе во полето на незнаење е да се земе негативниот пат. Ако го следиме патот на темнината и се обидеме да најдеме светлина во темнината, тогаш го земаме негативниот пат. Најдобар начин, позитивен начин да се најде светлината е да се следи патот на светлината, поголема светлина, изобилна светлина, бесконечна Светлина. Ако го следиме патот на светлината, тогаш просветлувањето сигурно ќе зазори во нас.

Ајде да погледнеме нагоре и да спуштиме Светлина одозгора. Во моментот кога ќе погледнеме нагоре, се спушта Божјата Милост. Самата

природа на Божјата Милост е да се спушта врз секој поединец на земјата. Кога сакаме да одиме нагоре до Бог со незнаење, тоа е како да искачуваме планина со тежок товар врз нашите рамена. Природно, тоа е тешка задача. Наместо да го правиме тоа, можеме да останеме во подножјето на планината и да плачеме за Божјата Милост, која е подготвена и желна да дојде долу до нас од највисокото. Непотребно да се каже, за Бог да дојде долу во нашето незнаење е бесконечно полесно отколку за нас да го однесеме нашето незнаење горе до Бог.

Просветлувањето е свесна будност на душата. Просветлувањето е свесна визија на Реалноста што ќе биде манифестирана. Просветлувањето е можност преобразена во практичност. Просветлувањето е како божествено магично стапче на Бог. Обичниот магионичар во овој свет го користи своето стапче за да претвори едно нешто во друго. Кога Бог го користи просветлувањето во светот, конечната свест на земјата веднаш влегува во Бесконечното и станува Бесконечното.

Просветлувањето е првата реализација на човештвото за Божјата семејна Моќ, бескрајната Сомилост, бесконечната Светлина и совршеното

Совршенство. Нашето просветлување е тоа што прави да почувствуваме што Бог всушност е. Пред просветлувањето, Бог е теоретски; по просветлувањето, Бог станува практичен. Значи просветлувањето е божествена магична Моќ што прави да ја видиме Реалноста која некогаш била имагинација. Кога просветлувањето ќе зазори во едно човечко битие, Бог повеќе не е само ветување, туку вистинско постигнување.

Извадок од „Врвовите на Бог-животот:
самади и сиди“
www.knigi.mk